

Bruxelles, 13 iunie 2023
(OR. en)

10464/23

Dosar interinstituțional:
2022/0131(COD)

JAI 826
MIGR 202
ASIM 63
SOC 431
EMPL 299
EDUC 247
IA 146
CODEC 1084

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Data:	8 iunie 2023
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	9474/23
Nr. doc. Csie:	8580/22 + ADD 1 - ADD 4
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (reformare) – Abordare Generală

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor textul abordării generale cu privire la directiva sus-menționată, astfel cum a fost convenit de Consiliu la 8 iunie 2023.

Modificările în raport cu propunerea Comisiei sunt indicate după cum urmează:

- textul nou figurează cu **caractere aldine**;
- textul eliminat este marcat cu [...].

2022/0131 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (reformare)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 79 alineatul (2) literele (a) și (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 27, 3.2.2009, p. 114.

² JO C 257, 9.10.2008, p. 20.

³ Poziția Parlamentului European din 24 martie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 24 noiembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 13 decembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

întrucât:

- (1) Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului trebuie să facă obiectul mai multor modificări⁴. Este necesar, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea directivei menționate.
- (2) Dispozițiile privind instituirea unei proceduri unice de solicitare care să conducă la emiterea în cadrul unui act administrativ unic a unui titlu combinat care să includă atât permisul de ședere, cât și cel de muncă vor contribui la simplificarea și armonizarea normelor care se aplică în prezent în statele membre.
- (3) Pentru a permite prima intrare pe teritoriul lor, statele membre ar trebui să poată elibera un permis unic sau o viză, în cazul în care eliberează permise unice numai după intrarea pe teritoriul lor. Statele membre ar trebui să elibereze astfel de permise unice sau vize în timp util.
- (4) Ar trebui stabilit un set de norme care să reglementeze procedura de analizare a solicitărilor de permis unic. Procedura respectivă ar trebui să fie eficientă și ușor de administrat, ținând seama de volumul normal de lucru al administrațiilor statelor membre. De asemenea, aceasta ar trebui să fie transparentă și echitabilă, astfel încât să ofere un nivel adecvat de securitate juridică persoanelor în cauză.
- (5) Dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre de a reglementa admisia resortisanților țărilor terțe, inclusiv contingentele de admisie a acestor resortisanți, în scopul ocupării unui loc de muncă.

⁴ Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (JO L 343, 23.12.2011, p. 1).

- (6) Prezenta directivă ar trebui să reglementeze raporturile de muncă dintre **resortisanții [...]** țărilor terțe și angajatori. În cazul în care legislația națională a unui stat membru permite admisia resortisanților țărilor terțe prin intermediul agenților de muncă temporară stabiliți pe teritoriul său și care au un raport de muncă cu lucrătorul, acești **[...] resortisanți ai țărilor terțe** nu ar trebui excluși din domeniul de aplicare al prezentei directive **și toate dispozițiile prezentei directive referitoare la angajatori ar trebui să se aplice și acestor agenți.**
- (7) Resortisanții țărilor terțe detașați **[...]** nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive. Acest lucru nu ar trebui să îi împiedice pe resortisanții țărilor terțe cu ședere legală și care lucrează în mod legal într-un stat membru care sunt detașați într-un alt stat membru să beneficieze în continuare de tratament egal cu cel de care beneficiază resortisanții statului membru de origine pe durata detașării lor în ceea ce privește condițiile de angajare care nu sunt afectate de aplicarea Directivei 96/71/CE **a Parlamentului European și a Consiliului**⁵.

[...]

- (9) Resortisanții țărilor terțe care au obținut statutul de rezidenți pe termen lung în conformitate cu Directiva 2003/109/CE a Consiliului⁶ nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive datorită statutului lor în ansamblu mai privilegiat și tipului special de permis de ședere care le este acordat, și anume „rezident pe termen lung – UE”.

⁵ Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, 21.1.1997, p. 1).

⁶ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44).

- (10) Resortisanții țărilor terțe care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru pentru a ocupa un loc de muncă cu titlu sezonier și care au solicitat admisia sau au fost admiși pe teritoriul unui stat membru în conformitate cu Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁷ nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive, dat fiind faptul că aceștia intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/36/UE care instituie un regim specific.
- (11) Obligația statelor membre de a stabili dacă solicitarea trebuie depusă de un resortisant al unei țări terțe sau de către angajatorul acestuia nu ar trebui să aducă atingere niciunor acorduri care prevăd implicarea ambelor părți în procedură. Statele membre ar trebui [...] **să ia în considerare și să analizeze solicitările privind un permis unic fie atunci când resortisantul țării terțe respectiv își are reședința în afara teritoriului statului membru în care dorește să fie admis, fie atunci când acesta este deja rezident pe teritoriul statului membru în cauză, deținând un permis de ședere valabil emis de respectivul stat membru. Statele membre ar trebui, de asemenea, să aibă opțiunea de a accepta solicitările depuse de alți resortisanți ai unor țări terțe care sunt prezenți în mod legal pe teritoriul lor.**
- (12) Dispozițiile prezentei directive cu privire la procedura unică de solicitare și la permisul unic nu ar trebui să se refere la vizele uniforme sau pe termen lung. [...] **Cu condiția ca cerințele prevăzute în legislația Uniunii sau în legislația națională să fie îndeplinite și în cazul în care un stat membru eliberează permise unice numai pe teritoriul său, respectivul stat membru ar trebui să îi elibereze resortisantului țării terțe viza necesară pentru a obține un permis unic.**

⁷ Directiva 2014/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri (JO L 94, 28.3.2014, p. 375).

- (13) Termenul pentru luarea unei decizii referitoare la o solicitare ar trebui să includă [...] timpul necesar pentru efectuarea verificărilor privind situațiile pe piața muncii, **în cazul în care o astfel de verificare se efectuează în legătură cu o solicitare individuală de permis unic. Prin urmare, o verificare generală a situației pe piața muncii care nu este legată de o solicitare individuală de permis unic nu intră sub incidența termenului pentru adoptarea unei decizii. Statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a elibera în timp util viza necesară pentru obținerea permisului unic.**
- (14) În acest scop, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a le cere solicitanților să prezinte documentele relevante doar o singură dată și ar trebui să efectueze doar o singură verificare substanțială a documentelor [...] prezentate de solicitant în vederea eliberării atât a permisului unic, cât și, **atunci când este cazul**, a vizei necesare în vederea obținerii permisului, pentru a se evita suprapunerea activităților și prelungirea procedurilor. [...]
- (15) Desemnarea autorității competente în temeiul prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere rolului și responsabilităților altor autorități și, după caz, ale partenerilor sociali, în ceea ce privește examinarea solicitării și luarea unei decizii cu privire la aceasta.
- (16) Termenul pentru luarea unei decizii referitoare la o solicitare nu ar trebui, cu toate acestea, să includă timpul necesar recunoașterii calificărilor profesionale. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere procedurilor interne privind recunoașterea diplomelor.

- (17) Permisul unic ar trebui să fie eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului⁸, fiind posibil pentru statele membre să introducă date suplimentare, în special cu privire la permisiunea ca o persoană să ocupe sau nu un loc de muncă. Un stat membru ar trebui să menționeze nu numai în cadrul permisului unic, ci și în alte permise de ședere eliberate – printre altele, în vederea unui control mai eficace al migrației – datele privind permisiunea de a ocupa un loc de muncă, indiferent de tipul de permis sau de permis de ședere pe baza căruia resortisantului țării terțe i s-a permis accesul pe teritoriul și la piața forței de muncă a respectivului stat membru.
- (18) Dispozițiile prezentei directive privind permisele de ședere în alte scopuri decât ocuparea unui loc de muncă ar trebui să se aplice exclusiv formatului acestor permise și nu ar trebui să aducă atingere normelor Uniunii sau normelor naționale cu privire la procedurile de admisie și procedurile de eliberare a acestor permise.
- (19) Dispozițiile prezentei directive privind permisul unic și permisul de ședere eliberat pentru alte scopuri decât ocuparea unui loc de muncă nu ar trebui să împiedice statele membre să elibereze un document pe suport hârtie suplimentar, pentru a putea oferi informații mai exacte referitoare la relația de muncă pentru care formatul permisului de ședere nu dispune de un spațiu suficient. Un astfel de document poate servi la prevenirea exploatării resortisanților țărilor terțe și la combaterea angajării ilegale, dar ar trebui să fie opțional pentru statele membre și nu ar trebui să servească drept substitut pentru un permis de muncă, fapt ce ar compromite conceptul de permis unic. Pentru stocarea unor astfel de informații într-un format electronic pot fi, de asemenea, utilizate posibilitățile tehnice oferite de articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și de punctul 20 de la litera (a) din anexa la acesta.

⁸ Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).

- (20) Condițiile și criteriile pe baza cărora poate fi respinsă solicitarea privind acordarea, modificarea sau reînnoirea unui permis unic, ori pe baza cărora poate fi retras permisul unic, ar trebui să fie obiective și stabilite de legislația națională, inclusiv obligația de a respecta principiul preferinței Uniunii, astfel cum este exprimat, în special, în dispozițiile relevante din Actele de aderare din 2003 și 2005. Orice decizii de respingere și de retragere ar trebui să fie justificate în mod corespunzător.
- (21) Resortisanților țărilor terțe, care dețin un document de călătorie valabil și un permis unic eliberat de un stat membru care aplică acquis-ul Schengen în totalitate, ar trebui să li se permită accesul și libera circulație pe teritoriul statelor membre care aplică acquis-ul Schengen în totalitate, pentru maximum trei luni în orice perioadă de șase luni, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului⁹ și cu articolul 21 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 dintre Guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune ale acestora¹⁰ (Convenția Schengen).

⁹ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

¹⁰ JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

- (22) În absența unei legislații orizontale a Uniunii, drepturile resortisanților țărilor terțe variază în funcție de cetățenia acestora și de statele membre în care ocupă un loc de muncă. În vederea dezvoltării în continuare a unei politici coerente în domeniul imigrației și pentru a reduce discrepanțele dintre drepturile cetățenilor Uniunii și ale resortisanților țărilor terțe care lucrează în mod legal într-un stat membru, precum și pentru a completa acquis-ul existent în domeniul imigrației, ar trebui prevăzut un set de drepturi, în special pentru a menționa domeniile în care este prevăzută egalitatea de tratament între resortisanții unui stat membru și acei resortisanți din țările terțe care nu au dobândit încă statutul de rezidenți pe termen lung. Scopul acestor dispoziții este de a stabili un nivel minim de condiții de concurență echitabile în ansamblul Uniunii, de a recunoaște că resortisanții țărilor terțe respectivi contribuie la creșterea economiei Uniunii prin munca prestată și prin plata impozitelor, precum și de a constitui o garanție pentru a reduce concurența neloială dintre resortisanții unui stat membru și resortisanții țărilor terțe, rezultată din eventuala exploatare a acestora din urmă. Lucrător dintr-o țară terță, în sensul prezentei directive, ar trebui să însemne, fără a aduce atingere interpretării noțiunii de raport de muncă existentă în alte prevederi din legislația Uniunii, un resortisant al unei țări terțe care a fost admis pe teritoriul unui stat membru, care are dreptul de ședere legală și căruia i s-a acordat dreptul de muncă, în cadrul unui raport de muncă plătit, în temeiul legislației naționale sau în conformitate cu practica națională.

- (23) Toți resortisanții țărilor terțe cu ședere legală și care lucrează în mod legal în unul dintre statele membre ar trebui să beneficieze, cel puțin, de un set comun de drepturi, în temeiul egalității de tratament cu cetățenii respectivului stat membru gazdă, indiferent de scopul inițial sau motivul pentru care au fost admiși pe teritoriul statului membru. Dreptul la egalitatea de tratament în domeniile care intră sub incidența prezentei directive ar trebui garantat nu numai acelor resortisanți ai țărilor terțe care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru pentru a ocupa un loc de muncă, dar și celor admiși pentru alte scopuri și cărora li s-a permis accesul la piața forței de muncă a respectivului stat membru în conformitate cu alte prevederi din legislația Uniunii sau din legislația națională, inclusiv membrii de familie ai lucrătorilor din țările terțe care au fost admiși în statul membru în conformitate cu Directiva 2003/86/CE a Consiliului¹¹ și resortisanții țărilor terțe care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru în conformitate cu Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului¹².
- (24) Dreptul la egalitatea de tratament în anumite domenii ar trebui să fie strâns corelat cu șederea legală a resortisantului țării terțe și cu accesul oferit la piața forței de muncă a unui stat membru, aspecte consacrate de permisul unic care autorizează atât șederea, cât și ocuparea unui loc de muncă, precum și de alte permise de ședere eliberate pentru alte scopuri, care conțin informații privind permisiunea de a ocupa un loc de muncă.

¹¹ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

¹² Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (JO L 132, 21.5.2016, p. 21).

- (25) Sintagma „condiții de lucru” în sensul prezentei directive ar trebui să includă cel puțin remunerarea, concedierea, sănătatea și siguranța la locul de muncă, timpul de lucru și concediul, luând în considerare acordurile colective în vigoare.
- (26) Un stat membru ar trebui să recunoască calificările profesionale dobândite de un resortisant al unei țări terțe în alt stat membru în același mod ca și pentru cetățenii Uniunii și ar trebui să ia în considerare calificările dobândite într-o țară terță în conformitate cu Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹³. Dreptul la egalitatea de tratament acordat lucrătorilor din țările terțe în ceea ce privește recunoașterea diplomelor, a certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile interne aplicabile, nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre în ceea ce privește admisia resortisanților țărilor terțe respectivi pe piețele forței de muncă ale acestora.
- (27) Lucrătorii din țările terțe ar trebui să beneficieze de tratament egal în ceea ce privește securitatea socială. Ramurile securității sociale sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁴. Dispozițiile prezentei directive privind egalitatea de tratament în domeniul securității sociale ar trebui să se aplice, de asemenea, lucrătorilor admiși într-un stat membru direct dintr-o țară terță. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să acorde lucrătorilor din țările terțe mai multe drepturi decât cele deja prevăzute de legislația Uniunii în vigoare în domeniul securității sociale pentru resortisanții țărilor terțe care se află în situații cu caracter transfrontalier.

¹³ Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

¹⁴ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

- (27a) **Fără a aduce atingere celor de mai sus, astfel cum a statuat Curtea de Justiție în hotărârea sa pronunțată în cauza C-302/19¹⁵, un stat membru nu poate refuza sau reduce beneficiul unei prestații de securitate socială titularului unui permis unic pentru motivul că membrii familiei sale sau unii dintre ei nu au reședința pe teritoriul său, ci într-o țară terță, în condițiile în care acordă acest beneficiu resortisanților săi independent de locul de reședință al membrilor familiei lor.**
- (28) Statele membre ar trebui să asigure cel puțin egalitatea de tratament pentru resortisanții țărilor terțe care ocupă un loc de muncă sau care, după o perioadă minimă în care au ocupat un loc de muncă, sunt înregistrați ca șomeri. Nicio restricție din prezenta directivă privind egalitatea de tratament în domeniul securității sociale nu ar trebui să aducă atingere drepturilor acordate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁶.
- (29) Legislația Uniunii nu limitează competența statelor membre de a-și organiza propriile regimuri de securitate socială. Fiecare stat membru stabilește condițiile în temeiul cărora sunt acordate prestațiile de securitate socială, precum și valoarea acestor prestații și perioada de timp pentru care sunt acordate. Cu toate acestea, atunci când își exercită această competență, statele membre ar trebui să respecte legislația Uniunii.
- (30) Egalitatea de tratament a lucrătorilor din țările terțe nu ar trebui să vizeze măsurile în domeniul formării profesionale care sunt finanțate în cadrul unor regimuri de asistență socială.

¹⁵ **Punctul 39.**

¹⁶ Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 344, 29.12.2010, p. 1).

- (31) Pentru a consolida egalitatea de tratament a lucrătorilor din țările terțe, statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni eficace, proporționale și disuasive împotriva angajatorilor în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive, în special în ceea ce privește condițiile de lucru și libertatea de asociere [...].
- (32) Pentru a garanta aplicarea corespunzătoare a **dispozițiilor naționale adoptate în temeiul** prezentei directive, statele membre ar trebui [...] **să prevadă** mecanisme corespunzătoare de monitorizare [...] și [...], atunci când este cazul, [...] inspecții eficace și adecvate pe teritoriile lor **în conformitate cu dreptul intern sau cu practicile administrative naționale**. [...] **Serviciile responsabile cu inspecția muncii sau alte autorități competente ar trebui, după caz, să aibă acces la locul de muncă.**
- (33) Statele membre ar trebui, de asemenea, să [...] **asigure existența unor** mecanisme eficace prin intermediul cărora lucrătorii din țările terțe să poată solicita reparații în justiție și depune plângeri în mod direct sau prin intermediul unor terți care au, în conformitate cu criteriile prevăzute în legislația națională, un interes legitim în a asigura respectarea prezentei directive, cum ar fi sindicatele ori alte asociații sau autoritățile competente. Acest lucru este considerat necesar pentru a aborda situațiile în care lucrătorii din țările terțe nu au cunoștință de existența mecanismelor menite să asigure respectarea legislației sau ezită să le utilizeze în nume propriu, de exemplu de teama unor eventuale consecințe.
- (33a) **În contextul protecției lucrătorilor, măsuri naționale similare privind monitorizarea, evaluarea, inspecțiile, sancțiunile și facilitarea depunerii plângerilor ar trebui să fie deja adoptate și în vigoare la nivel național.**

- (34) Resortisantul unei țări terțe care deține un permis unic ar trebui să aibă dreptul de a-și schimba angajatorul în perioada de valabilitate a respectivului permis. Statele membre ar trebui să poată [...] **institui anumite condiții privind schimbarea angajatorului, inclusiv o notificare sau o procedură de solicitare a acestui lucru, precum [...] și [...] o verificare a situației pe piața muncii [...]. În plus, statele membre ar trebui să poată solicita ca schimbarea angajatorului să nu implice o schimbare a ocupației, inclusiv, printre altele, o schimbare a sectorului profesional sau a caracteristicilor substanțiale ale locului de muncă. Pentru a preveni eventualele abuzuri și pentru a proteja interesele legitime ale angajatorilor care investesc resurse în recrutarea și formarea lucrătorilor din țări terțe, statele membre ar trebui, de asemenea, să poată stabili o perioadă minimă în care deținătorul permisului unic are obligația de a lucra pentru primul angajator înainte de schimbarea angajatorului. În cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător, de exemplu în cazul exploatării deținătorului permisului unic sau în cazul în care angajatorul nu își îndeplinește obligațiile legale cu privire la deținătorul permisului unic, statele membre ar trebui să permită schimbarea angajatorului înainte de expirarea unei astfel de perioade minime. Permisul unic nu ar trebui să fie retras pe parcursul unei perioade de cel puțin [...] două luni în cazul în care deținătorul său este disponibilizat.**
- (35) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile cuprinse în legislația Uniunii și în instrumentele internaționale aplicabile.

- (36) Statele membre ar trebui să pună în aplicare dispozițiile prezentei directive fără discriminare pe motiv de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală, în special în conformitate cu Directiva 2000/43/CE a Consiliului¹⁷ și cu Directiva 2000/78/CE a Consiliului¹⁸.
- (37) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume stabilirea unei proceduri unice de solicitare în vederea eliberării unui permis unic pentru ca resortisanții țărilor terțe să ocupe un loc de muncă pe teritoriul unui stat membru, precum și a unui set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală într-un stat membru, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, ca urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (38) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din TUE.

¹⁷ Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (JO L 180, 19.7.2000, p. 22).

¹⁸ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, 2.12.2000, p. 16).

- (39) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), și fără a aduce atingere articolului [...] 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

[...]

- (40) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (41) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui limitată la dispozițiile care reprezintă o modificare de substanță față de directiva anterioară. Transpunerea dispozițiilor care nu au făcut obiectul unor modificări se efectuează în temeiul directivei anterioare.
- (42) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa I partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

- (1) Prezenta directivă stabilește:
- (a) o procedură unică de solicitare a eliberării unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă pe teritoriul unuia dintre statele membre, astfel încât să se simplifice procedurile de admisie a acestora și să se faciliteze controlul statutului acestora;
 - (b) un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru, indiferent de scopul pentru care au fost admiși inițial pe teritoriul statului membru respectiv, bazat pe egalitatea de tratament cu resortisanții statului membru respectiv.
- (2) **Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a stabili contingentele de admisie a resortisanților țărilor terțe în conformitate cu articolul 79 alineatul (5) din TFUE.**

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă o persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din TFUE;

- (b) „lucrător dintr-o țară terță” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care a fost admis pe teritoriul unui stat membru, care are dreptul de ședere legală și căruia i s-a acordat dreptul de muncă în acest stat membru, în cadrul unui raport de muncă **plătit**, în conformitate cu legislația națională sau cu practica națională;

[...]

- (c) „permis unic” înseamnă un permis de ședere eliberat de autoritățile unui stat membru, care conferă unui resortisant al unei țări terțe dreptul de ședere legală pe teritoriul acestuia în scopul ocupării unui loc de muncă;
- (d) „procedură unică de solicitare” înseamnă orice procedură care conduce, în baza unei solicitări unice introduse de către un resortisant al unei țări terțe sau de către angajatorul acestuia sau al acesteia în vederea obținerii dreptului de ședere legală și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul unui stat membru, la adoptarea unei decizii cu privire la respectiva solicitare de permis unic.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică:
- (a) resortisanților țărilor terțe care solicită șederea într-un stat membru în scopul ocupării unui loc de muncă;
- (b) resortisanților țărilor terțe care au fost admiși într-un stat membru în alt scop decât cel al ocupării unui loc de muncă în conformitate cu legislația Uniunii sau cu legislația națională, cărora li se permite să ocupe un loc de muncă și care dețin un permis de ședere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, precum și

- (c) resortisanților țărilor terțe care au fost admiși într-un stat membru în scopul ocupării unui loc de muncă în conformitate cu legislația Uniunii sau cu legislația națională.

(2) Prezenta directivă nu se aplică resortisanților țărilor terțe:

- (a) care sunt membri de familie ai unor cetățeni ai Uniunii care și-au exercitat ori își exercită dreptul de liberă circulație în interiorul Uniunii în conformitate cu Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁹;
- (b) care, împreună cu membrii familiilor lor și indiferent de cetățenia lor, beneficiază de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii în temeiul acordurilor fie dintre Uniune și statele sale membre, fie dintre Uniune și țări terțe;
- (c) care sunt **detașați, pe durata detașării [...]**;
- (d) care au solicitat admisia sau au fost admiși pe teritoriul unui stat membru pentru a lucra ca persoane transferate în cadrul aceleiași companii în conformitate cu Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁰;

¹⁹ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

²⁰ Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii (JO L 157, 27.5.2014, p. 1).

- (e) care au solicitat admisia sau au fost admiși pe teritoriul unui stat membru în calitate de lucrători sezonieri în conformitate cu Directiva 2014/36/UE sau de persoane în regim *au pair* [...];
- (f) care au autorizație de ședere într-un stat membru în temeiul unei protecții temporare **în conformitate cu Directiva 2001/55/CE** sau au solicitat autorizația de ședere pentru același motiv și sunt în așteptarea unei decizii privind statutul lor;
- (g) care sunt beneficiari ai protecției internaționale în temeiul Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului²¹ sau care au solicitat protecție internațională în temeiul directivei respective și a căror solicitare nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive;
- (h) **care sunt beneficiari ai protecției în conformitate cu legislația națională, cu obligațiile internaționale sau cu practica unui stat membru sau care au solicitat protecție internațională în conformitate cu legislația națională, cu obligațiile internaționale sau cu practica unui stat membru și a căror cerere nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive;**
- (i) care sunt rezidenți pe termen lung în conformitate cu Directiva 2003/109/CE;
- (j) a căror îndepărtare a fost suspendată de fapt sau de drept;

²¹ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

- (k) care au solicitat admisia sau care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru ca lucrători care desfășoară activități independente;
 - (l) care au solicitat admisia sau au fost admiși ca navigatori pentru ocuparea unui loc de muncă sau pentru a lucra în orice calitate la bordul unei nave înregistrate într-un stat membru sau care navighează sub pavilionul unui stat membru.
- (3) Statele membre pot decide să nu aplice capitolul II resortisanților țărilor terțe care au fost fie autorizați să ocupe un loc de muncă pe teritoriul unui stat membru pentru o perioadă de maximum șase luni, fie admiși într-un stat membru în scopul de a urma studii.
- (4) Capitolul II nu se aplică resortisanților țărilor terțe cărora li se permite să lucreze pe baza unei vize.

CAPITOLUL II

PROCEDURA UNICĂ DE SOLICITARE ȘI PERMISUL UNIC

Articolul 4

Procedura unică de solicitare

- (1) Solicitarea privind eliberarea, modificarea sau reînnoirea unui permis unic se prezintă în cadrul unei proceduri unice de solicitare. Statele membre stabilesc dacă solicitările de permis unic urmează a fi depuse de către resortisantul țării terțe sau de către angajatorul acestuia. **Ca alternativă, statele membre pot să permită depunerea solicitărilor de către oricare dintre cele două părți. [...]**
- (2) **O solicitare de permis unic este luată în considerare și analizată fie atunci când resortisantul țării terțe respectiv își are reședința în afara teritoriului statului membru în care dorește să fie admis, fie atunci când acesta este deja rezident pe teritoriul statului membru în cauză, deținând un permis de ședere valabil. Un stat membru poate de asemenea accepta, în conformitate cu dreptul său intern, solicitările de permis unic depuse de alți resortisanți ai unor țări terțe care sunt prezenți în mod legal pe teritoriul său.**
- (3) Statele membre analizează solicitarea depusă în conformitate cu alineatul (1) și adoptă o decizie de acordare, modificare sau reînnoire a permisului unic, dacă solicitantul îndeplinește cerințele prevăzute în legislația Uniunii sau în cea națională. Decizia de acordare, modificare sau reînnoire a permisului unic constituie un act administrativ unic, care combină permisul de ședere și permisul de muncă.

- (4) Cu condiția ca cerințele prevăzute în legislația Uniunii sau în legislația națională să fie îndeplinite și în cazul în care un stat membru eliberează permise unice numai pe teritoriul său, respectivul stat membru îi eliberează resortisantului țării terțe viza necesară **pentru a obține un permis unic**.
- (5) Statele membre eliberează un permis unic, atunci când sunt întrunite condițiile necesare, pentru resortisanții țărilor terțe care solicită admisie și pentru resortisanții țărilor terțe deja admiși care solicită reînnoirea sau modificarea permisului lor de ședere după intrarea în vigoare a dispozițiilor interne de punere în aplicare.

Articolul 5

Autoritatea competentă

- (1) Statele membre desemnează autoritatea competentă să primească solicitările și să elibereze permisul unic.
- (2) Autoritatea competentă adoptă o decizie privind solicitarea [...] **de permis unic** cât mai rapid posibil și, în orice caz, în termen de patru luni de la data [...] **depunerii unei solicitări complete**.

Termenul menționat la primul paragraf include verificarea situației pe piața muncii **în cazul în care o astfel de verificare se efectuează în legătură cu o solicitare individuală de permis unic [...]**. Termenul poate fi prelungit în situații excepționale **și justificate în mod corespunzător [...]** determinate de complexitatea [...] solicitării, **inclusiv, după caz, de testarea pieței forței de muncă**.

În cazul în care nu este luată nicio decizie în termenul prevăzut la prezentul alineat, se aplică consecințele juridice prevăzute de legislația națională.

- (3) Autoritatea competentă notifică în scris solicitantului decizia, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de dispozițiile corespunzătoare din legislația națională.

- (4) În cazul în care informațiile sau documentele care susțin solicitarea sunt incomplete în conformitate cu criteriile specificate în legislația națională, autoritatea competentă notifică în scris solicitantului informațiile sau documentele suplimentare necesare și stabilește un termen rezonabil pentru furnizarea acestora. Termenul menționat la alineatul (2) se suspendă până la primirea de către autoritatea competentă sau de către alte autorități relevante a informațiilor suplimentare cerute. În cazul în care în această perioadă nu au fost furnizate informațiile sau documentele suplimentare, autoritatea competentă poate respinge solicitarea.

Articolul 6

Permisul unic

- (1) Statele membre eliberează permisul unic pe baza modelului uniform prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și cu menționarea informațiilor legate de acordarea permisiunii de a ocupa un loc de muncă în conformitate cu punctele 12 și 16 de la litera (a) din anexa la acesta.

Statele membre pot indica informații suplimentare legate de relația de muncă a resortisantului țării terțe (precum denumirea și adresa angajatorului, locul de muncă, tipul de muncă, programul de lucru, remunerarea) în format de hârtie sau pot stoca aceste date în format electronic, astfel cum se prevede la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și la punctul 20 de la litera (a) din anexa la acesta.

- (2) Atunci când eliberează permisul unic, statele membre nu eliberează niciun fel de permise suplimentare ca dovadă a autorizației de acces la piața forței de muncă.

Articolul 7

Permise de ședere eliberate pentru alte scopuri decât cel de a ocupa un loc de muncă

- (1) Atunci când eliberează permise de ședere pentru alte scopuri decât cel de a ocupa un loc de muncă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, statele membre menționează informațiile privind permisiunea de a ocupa un loc de muncă, indiferent de tipul de permis.

Statele membre pot indica informații suplimentare legate de relația de muncă a resortisantului țării terțe (precum denumirea și adresa angajatorului, locul de muncă, tipul de muncă, programul de lucru, remunerarea) în format de hârtie sau pot stoca aceste date în format electronic, astfel cum se prevede la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și la punctul 20 de la litera (a) din anexa la acesta.

- (2) Atunci când eliberează permise de ședere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, statele membre nu eliberează niciun fel de permise suplimentare ca dovadă a autorizației de acces la piața forței de muncă.

Articolul 8

Garanții procedurale

- (1) Decizia de respingere a unei solicitări privind eliberarea, modificarea sau reînnoirea unui permis unic sau decizia de retragere a unui permis unic pe baza criteriilor prevăzute de legislația Uniunii sau de legislația națională se motivează în mod corespunzător în cadrul unei notificări scrise.

- (2) Decizia de respingere a unei solicitări privind eliberarea, modificarea sau reînnoirea permisului unic sau de retragere a acestuia este atacabilă din punct de vedere juridic în statul membru în cauză, în conformitate cu legislația națională. Notificarea scrisă menționată la alineatul (1) indică instanța sau autoritatea administrativă la care persoana vizată poate introduce o cale de atac și termenul pentru exercitarea acesteia.
- (3) O solicitare poate fi considerată inadmisibilă din motive legate de contingentele de admisie în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care sosesc din țările terțe în căutarea unui loc de muncă și, prin urmare, prelucrarea acesteia nu este necesară.

Articolul 9

Accesul la informații

Statele membre pun la dispoziție, într-un mod ușor accesibil, și furnizează, la cerere, **resortisantului țării terțe și viitorului angajator:**

- (a) informații corespunzătoare [...] cu privire la toate documentele justificative necesare pentru depunerea unei solicitări;
- (b) informații privind condițiile de intrare și de ședere, inclusiv drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale aplicabile resortisanților țărilor terțe și membrilor de familie ai acestora.

Articolul 10

Taxe

[...]Statele membre pot impune plata unor taxe pentru prelucrarea solicitărilor, în conformitate cu prezenta directivă. Nivelul taxelor impuse de un stat membru pentru prelucrarea solicitărilor nu trebuie să fie disproporționat sau excesiv.

Drepturile acordate în temeiul permisului unic

- (1) În cazul în care s-a eliberat un permis unic **în conformitate cu legislația națională**, permisul unic acordă deținătorului acestuia, pe durata valabilității sale, cel puțin următoarele drepturi:
- (a) dreptul de intrare și de ședere pe teritoriul statului membru care eliberează permisul unic, cu condiția ca deținătorul să îndeplinească toate cerințele de admisie în conformitate cu legislația națională;
 - (b) dreptul de acces liber la întreg teritoriul statului membru care eliberează permisul unic, în limitele prevăzute de legislația națională;
 - (c) dreptul de exercitare a unei anumite activități profesionale autorizate în baza permisului unic, în conformitate cu legislația națională;
 - (d) dreptul de a fi informat în legătură cu drepturile conferite deținătorului de permisul unic în virtutea prezentei directive și/sau a legislației naționale.
- (2) [...] Statele membre permit deținătorului unui permis unic să [...] **își schimbe angajatorul. Pe lângă verificarea condițiilor de admisie în conformitate cu dreptul intern, statele membre pot condiționa schimbarea angajatorului de îndeplinirea oricăreia dintre următoarele condiții: [...]**

- (a) o notificare sau o cerere adresată autorităților competente din statul membru în cauză în conformitate cu dreptul intern. În cazul în care statele membre optează pentru o procedură de notificare, acestea se pot opune schimbării angajatorului în termen de 90 de zile de la data la care a fost efectuată notificarea completă. În cazul în care statele membre optează pentru o procedură care implică depunerea unei cereri, acestea adoptă o decizie cu privire la cerere în termen de 90 de zile de la data la care a fost depusă cererea completă. În ambele cazuri, dreptul deținătorului permisului unic de a proceda la schimbarea angajatorului poate să fie suspendat în timpul acestei perioade de 90 de zile, în care statul membru în cauză verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la literele (b) și (c), după caz, precum și a cerințelor prevăzute de dreptul Uniunii sau de dreptul intern [...];
- (b) [...] o verificare a situației pe piața muncii și/sau cerința ca schimbarea angajatorului să nu implice o schimbare a ocupației sau
- (c) o perioadă minimă de timp în care deținătorul permisului unic trebuie să lucreze pentru primul angajator; această perioadă minimă de timp nu poate depăși douăsprezece luni. În cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător, statele membre permit schimbarea angajatorului înainte de expirarea acestei perioade minime.

[...]

- (3) [...] Șomajul în sine nu constituie un motiv de retragere a unui [...] permis unic [...] cu condiția ca:

- (a) perioada totală de șomaj să nu depășească două luni în cursul perioadei de valabilitate a unui permis unic și

- (b) începutul și, după caz, sfârșitul oricărei perioade de șomaj să fie notificate autorităților competente ale statului membru în cauză, în conformitate cu procedurile naționale relevante. Statele membre stabilesc dacă resortisantul țării terțe sau angajatorul acestuia transmite notificarea autorităților competente.

În cazul în care un deținător al unui permis unic aflat în șomaj găsește un nou angajator în cursul perioadei de șomaj permise, statele membre pot condiționa angajarea la noul loc de muncă de îndeplinirea condițiilor menționate la alineatul (2). Într-un astfel de caz, statele membre îi permit deținătorului permisului unic [...] să rămână pe teritoriul lor până când autoritățile competente [...] au evaluat îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (2) și a condițiilor de admisie în conformitate cu dreptul intern, după caz, chiar dacă [...] perioada de șomaj [...] permisă a expirat.

- (4) Prin derogare de la alineatul (3), statele membre îi pot permite unui deținător al unui permis unic să fie șomer pentru o perioadă mai lungă de timp. Într-un astfel de caz, statele membre îi pot solicita deținătorului unui permis unic să facă dovada că dispune de resurse suficiente pentru a se întreține fără a recurge la sistemul de asistență socială al statului membru în cauză în ceea ce privește orice perioadă de șomaj care depășește perioada de două luni menționată la alineatul (3) litera (a).

CAPITOLUL III

DREPTUL LA EGALITATEA DE TRATAMENT

Articolul 12

Dreptul la egalitatea de tratament

- (1) Lucrătorii din țările terțe menționați la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (c) beneficiază de egalitate de tratament în raport cu resortisanții statului membru în care își au reședința, în legătură cu:
- (a) condițiile de lucru, inclusiv în ceea ce privește remunerarea și concedierea, precum și în materie de sănătate și siguranță la locul de muncă;
 - (b) libertatea de asociere, afiliere și apartenență la o organizație care reprezintă lucrătorii sau angajatorii sau la orice altă organizație ai cărei membri desfășoară o activitate specifică, inclusiv beneficiile pe care le oferă o asemenea organizație, fără a aduce atingere legislației naționale în materie de ordine și securitate publică;

- (c) educație și formare **profesională**;
 - (d) recunoașterea diplomelor, a certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile interne aplicabile;
 - (e) ramurile securității sociale, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 883/2004;
 - (f) beneficii fiscale, cu condiția ca lucrătorul să aibă domiciliul fiscal în statul membru în cauză;
 - (g) accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii publice, inclusiv accesul la procedurile privind acordarea unei locuințe [...], în conformitate cu legislația națională, fără a se aduce atingere libertății contractuale în conformitate cu legislația Uniunii și cu legislația națională;
 - (h) servicii de consiliere acordate de oficiile forțelor de muncă.
- (2) Statele membre pot restrânge egalitatea de tratament:
- (a) în temeiul alineatului (1) litera (c), prin:
 - (i) limitarea aplicării acesteia la lucrătorii din țările terțe care au un loc de muncă sau care au avut un loc de muncă și care sunt înregistrați ca șomeri;
 - (ii) excluderea lucrătorilor din țările terțe care au fost admiși pe teritoriul lor în conformitate cu Directiva 2016/801/UE;

- (iii) excluderea burselor și a împrumuturilor pentru studii și pentru întreținere sau a altor burse și împrumuturi;
 - (iv) stabilirea unor condiții prealabile specifice, inclusiv cunoașterea corespunzătoare a limbii și plata taxelor de studii, în conformitate cu legislația națională, aferente accesului la studii universitare, la educație și formare postliceală și la educație și formare profesională care nu au legătură directă cu o anumită activitate desfășurată la locul de muncă;
- (b) prin limitarea drepturilor acordate lucrătorilor din țările terțe în temeiul alineatului (1) litera (e), dar fără restricționarea acestor drepturi în cazul lucrătorilor din țările terțe care au un loc de muncă sau care au avut un loc de muncă pentru o perioadă de cel puțin șase luni sau care sunt înregistrați drept șomeri.

De asemenea, statele membre pot decide ca alineatul (1) litera (e), în ceea ce privește prestațiile familiale, să nu se aplice în cazul resortisanților țărilor terțe care au fost autorizați să lucreze pe teritoriul unui stat membru pentru o perioadă de maximum șase luni, al resortisanților țărilor terțe care au fost admiși pentru studii **sau resortisanților țărilor terțe cărora li se permite să lucreze pe baza unei vize;**

- (c) în temeiul alineatului (1) litera (f), în ceea ce privește beneficiile fiscale, prin limitarea aplicării acesteia la cazurile în care domiciliul înregistrat sau obișnuit al membrilor familiei unui lucrător dintr-o țară terță, pentru care acesta solicită beneficii, se află pe teritoriul statului membru respectiv;

(d) în temeiul alineatului (1) litera (g), prin:

(i) limitarea aplicării acesteia la lucrătorii din țările terțe care au un loc de muncă;

(ii) limitarea accesului la locuințe [...].

- (3) Dreptul la egalitatea de tratament, astfel cum este prevăzut la alineatul (1), nu aduce atingere dreptului statului membru de a retrage sau de a refuza reînnoirea permisului de ședere eliberat în temeiul prezentei directive, a permisului de ședere eliberat în alte scopuri decât ocuparea unui loc de muncă sau a oricărei alte autorizații de ocupare a unui loc de muncă într-un stat membru.
- (4) Lucrătorii din țările terțe care se mută într-o țară terță sau urmașii acestor lucrători care își au reședința într-o țară terță și care beneficiază de drepturile lucrătorilor respectivi primesc drepturi de pensie legală pentru limită de vârstă, invaliditate și deces, în funcție de locul de muncă anterior al lucrătorilor respectivi și dobândite în conformitate cu dispozițiile menționate la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, în aceleași condiții și la același nivel ca resortisanții statelor membre în cauză atunci când se mută într-o țară terță.

Articolul 13

Monitorizare, evaluare[...], inspecții și sancțiuni

- (1) Statele membre prevăd măsuri care să prevină eventualele [...] **abuzuri și să sancționeze** încălcările de către angajatori a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul articolului 12. Printre **aceste** măsuri [...] se numără monitorizarea, evaluarea și, dacă este cazul, efectuarea de inspecții în conformitate cu legislația națională sau cu practica administrativă națională.

- (2) Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării de către angajatori a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul articolului 12. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. [...]
- (3) Statele membre se asigură că serviciile responsabile cu inspecția muncii sau alte autorități competente și, în cazul în care legislația națională prevede acest lucru [...] **pentru** lucrătorii care sunt resortisanți proprii, organizațiile care reprezintă interesele lucrătorilor au acces la locul de muncă.

Articolul 14

Facilitarea depunerii plângerilor [...]

- (1) Statele membre se asigură că există mecanisme eficace prin intermediul cărora lucrătorii din țările terțe pot să depună plângeri împotriva angajatorilor lor [...] **în mod direct sau prin intermediul unor terți care au, în conformitate cu criteriile prevăzute în legislația lor națională, un interes legitim în a asigura respectarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive sau prin intermediul unei autorități competente a statului membru, în cazul în care legislația națională prevede acest lucru.**
- (2) Statele membre se asigură că terții [...] **care au, în conformitate cu criteriile prevăzute în legislația lor națională, un interes legitim în a asigura respectarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive** pot iniția, în numele sau în sprijinul unui lucrător dintr-o țară terță, cu aprobarea acestuia, orice [...] **proceduri administrative sau civile** menite să asigure respectarea **dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive.**

- (3) Statele membre se asigură că lucrătorii din țările terțe beneficiază de același acces ca și resortisanții statului membru în care își au reședința în ceea ce privește **măsurile de protecție împotriva concedierii sau a altui tratament punitiv din partea angajatorului ca reacție la o plângere formulată în cadrul întreprinderii sau la orice proceduri judiciare menite să asigure respectarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive. [...]**

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 15

Dispoziții mai favorabile

- (1) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile prevăzute în:
 - (a) legislația Uniunii, inclusiv în acordurile bilaterale și multilaterale încheiate între Uniune, sau între Uniune și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și una sau mai multe țări terțe, pe de altă parte și
 - (b) acordurile bilaterale sau multilaterale încheiate între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe.
- (2) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru persoanele cărora li se aplică.

Articolul 16

Informații destinate publicului

Fiecare stat membru pune la dispoziția publicului, într-un mod ușor accesibil, un set de informații actualizate periodic:

- (a) privind condițiile de admisie și de ședere ale resortisanților țărilor terțe pe teritoriul acestuia cu scopul de a ocupa un loc de muncă;

- (b) privind toate documentele justificative necesare pentru depunerea solicitării;
- (c) privind condițiile de intrare și de ședere, inclusiv drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale aplicabile resortisanților țărilor terțe care intră sub incidența prezentei directive.

Articolul 17

Raportarea

- (1) Pentru prima dată până la [...] și, ulterior, periodic, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre și propune, după caz, modificările pe care le consideră necesare.
- (2) Pentru prima dată până la [...] și, ulterior, anual, statele membre comunică Comisiei (Eurostat) datele statistice privind numărul de resortisanți ai țărilor terțe cărora li s-a acordat un permis unic în cursul anului calendaristic anterior, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului²². Aceste statistici se referă la perioade de referință de un an calendaristic, sunt defalcate pe **cetățenie, durata de valabilitate a permiselor, sex și vârstă și, dacă sunt disponibile, ocupație [...]** și se transmit în termen de șase luni de la sfârșitul perioadei de referință.

²² Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 311/76 al Consiliului privind elaborarea de statistici cu privire la lucrătorii străini (JO L 199, 31.7.2007, p. 23).

Articolul 18

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma [...] articolului 3 alineatul (2) **litera (f)**, articolului 4 [...] **alineatele (2) [...] și (4)**, articolului 5 alineatul (2) **primul și al doilea paragraf**, **articolului 7 alineatul (1)**, articolului 9, **articolului 10**, articolului 11 alineatele (2)-(4), [...] articolului 13, articolului 14 și articolului 16 până la [doi ani de la intrarea în vigoare]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea conțin, de asemenea, o mențiune care precizează că trimiterile, în acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri și de formulare a acestei mențiuni.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 19

Abrogare

Directiva 2011/98/UE enumerată în partea A din anexa I se abrogă cu efect de la *[ziua următoare datei prevăzute la articolul 18 alineatul (1) primul paragraf din prezenta directivă]*, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenul de transpunere în dreptul intern a directivei prevăzut în partea B din anexa I.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 20

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1, articolul 2 [...], articolul 3 alineatul (1), articolul 3 alineatul (2) literele (a)[...]-**(e)** [...] și (h)-**(l)** [...], articolul 3 alineatele (3) și (4), articolul 4 [...] **alineatele (1), (3) și [...] (5)**, articolul 5 alineatul (1), **alineatul (2) ultimul paragraf**, alineatele (3) și (4), articolul 6, articolul 7 **alineatul (2)**, articolul 8, [...] articolul 11 alineatul (1), articolul 12 [...] și articolul 15 se aplică de la *[ziua următoare datei prevăzute la articolul 18 alineatul (1) primul paragraf]*.

Articolul 21

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Președinta

Pentru Consiliu

Președintele

Partea A

**Directiva abrogată
(menționată la articolul 19)**

Directiva 2011/98/UE a Parlamentului
European și a Consiliului (JO L 343,
23.12.2011, p. 1).

Partea B

**Termenul de transpunere în dreptul intern
(menționat la articolul 19)**

Directivă	Termen de transpunere
2011/98/UE	25 decembrie 2013

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2011/98/UE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 [...]	Articolul 2 [...]
Articolul 3 [...]	Articolul 3 [...]
Articolul 4 alineatul (1) prima și a doua teză [...]	Articolul 4 alineatul (1) prima și a doua teză [...]
Articolul 4 alineatul (1) a treia teză	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (3)	-
-	Articolul 4 alineatul (4) [...]
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 4 alineatul (5) [...]
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9	Articolul 9 litera (a)
-	Articolul 9 litera (b)
Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11	Articolul 11 alineatul (1)
-	Articolul 11 alineatele (2)-(4)
Articolul 12	Articolul 12
-	Articolul 13
-	Articolul 14
Articolul 13	Articolul 15
Articolul 14	Articolul 16 litera (a)

Directiva 2011/98/UE	Prezenta directivă
-	Articolul 16 literele (b) și (c)
Articolul 15	Articolul 17
Articolul 16	Articolul 18
-	Articolul 19
Articolul 17	Articolul 20
Articolul 18	Articolul 21
-	Anexa I
-	Anexa II